

DÉLVIDÉKI LAPOK

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Lugos, Bonnaz-utca 10. szám.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Feljós szerkesztő:
PÁLFI ZOLTÁN.
Megjelenik: SZERDÁN és SZOMBATON.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre 7 frt -- kr. | Negyed évre 1 frt 80 kr.
Fél évre 3 frt 50 kr. | Egyes szám ára 8 kr

A falu jegyzője.

A hol jó jegyző van, jó rend is van, mert a jó jegyző nemcsak pontosan elvégzi a községek dolgát, hanem az állami teendőket is, a melyeket a szolgabíró, az adóhivatal a katonai hatóság, sőt a bíróságok is rá bízna, vagyis áthárítanak. Most még részben az anyakönyvet is ő vezeti, ez is nagy teher rajta. De, a mi fődolog a lakosságra nézve, hogy a szegény ember, de még a művelt ur is, nem tud kihez fordulni máshoz tanácsért, akár mi elintézni valója van a hatóságokkal. A jegyzőt kéri meg, hogy utasítsa, mitevő legyen és írja meg a folyamodványát, hogy jó legyen. Mert hisz csak a jegyző tudja az egész adminisztrációt, minden ágát-bogát, jobban, mint sok ügyvéd. És ki győzné az ügyvédet fizetni, holmi apróságért, meg az utánjárást is a lakosoknak gyakran megkiméli a jegyző ur. Az ilyen jegyzőhöz bizalommal viseltetik a lakosság és a vármegye, áldás az a községre, a melyben működik és az államra nézve, mert alapjaiban szilárdítja meg.

A rossz jegyző mind ennek ellenkezője. Szolgálja a szolgabíró,

a kitől függ és fél, gyakran pedig pajtása és czimborája, de keveset gondol a községgel, a néppel pedig basáskodik és nyuzza. Költi a pénzt és okot ad sok panaszra és az államot meggyűlölteti becsületes polgáraival.

A mely megyében a jegyzői kar, ha művelt, becsülettudó és energikus, annak a vármegyének a közigazgatása kitűnik a másik fölött, a hol a jegyzői karban nincs kötelességtudás és testületi szellem, hanem kiki a maga szakállára uralodik és gazdálkodik. Nagy hibája közigazgatásunknak, hogy a legalsó fórumon, a községben a jegyzői kar nincs szervezve.

Méltán sérelmesnek találták ezt maguk a jegyzők nemrég tartott kongresszusukon benyújtott jelentésükben, mondván, hogy tiz esztendő óta biztatják őket a szervezéssel, majd ha a közigazgatást rendezni fogják, de erre soha sem ér rá a törvényhozás, és a kormány sem nagyon iparkodik a jegyzői állásokat és fizetéseket szabályozni, mivelhogy nem akarja a terhet a községektől átvenni. Már pedig tényleg a jegyzők az állami feladatok végrehajtói és ebből a tekintetből is elvárhatnák, hogy az

állam fizetésüket, nyugdíjukat szabályozza és hozzájáruljon.

Mert hiszen a községek már nem bírják a mindig nagyobbodó kivetést és a folyton emelkedő adópótlékot oly kiadásokért, melyeket az állami törvények és közigazgatási teendők hártanak át a községekre. Mily nagy lehet a községi pótladók nyomása népünkön, ha már ezen a jegyzők is jajgatnak és emlékiratban intik a kormányt és a törvényhozást, hogy e miatt nem is lehet Magyarországon közegészségügy, vagy a szegények ellátása, mert semmire sincs pénz és a nép még többet fizetni már nem tud.

Mily tanuvallomások, a mik e jelentésben olvashatók. Beismerése, hogy az állam nem bír a szociálistákkal és nem tud elbánni a nemzetiségekkel. A jegyzők mondják, a kik tapasztalatból beszélnek. Ime tátongó ür van a magyar állam és az izgatók által fölbujtott nemzeti ségek, valamint a szocialisták által fölbiztatott munkások között.

Midőn ezt konstatálják, egy nagyon jó tanácsot adnak, hogy mi módon lehessen ezen segíteni; a járási hatóság hatáskörét át kell helyezni a községi közigazgatás tevékenységi körébe. Közvetlen

TÁRCZA.

Midőn már 14 évesek . . .

Földredek egy reggelen s im' — nem vagyok hirneves ember!

Ez annyira bántott, hogy elhatároztam szállásadónomnak felmondani a lakást.

Tudniok kell ugyanis, hogy szállásadónomnak van egy leánya. Ez a leány azonban . . . ez a leány . . .

Am inkább nem bosszantom magam. Az események elősorolása folyamatán ugyanis minden világos lesz önök előtt.

I.

Ki cseni el illatszereimet? Ki használja fel kézirataim üres felét, apró jegyzetekre? Ki szívja szivarkáim? Ki iszsza likörömet?

No meg, ki rajzol mennyasszonyomnak arcképeire korommal bajszot?

Ki füttyöl, tánczol, nevet, ha én írok? Ki . . .

Ámde minek is bosszantom magamat!

*

Egyik napon kérde mennyasszonyom:

— Hát olyanira nehezdedre esnék

valamely darabot megírni, példának okáért. . . — Nem várhattam míg befejezi mondatát, hanem rohantam egyenest haza; míg zaklatott keblemből föl-föhangzott: Egy drámát! Csakis egy drámát!

Két órával később már kész volt az expositio! A toronyban delet bongott a nagy harang, s én siettem követelőző zsarnokomat kielégíteni. Ámde, a mint délután hazatértem, a fűzetből immáron három lap hiányzott.

Keresztül-kasul kutattam minden fiókot, szekrényt, mindegyik zeg-zugot. Tüvé tettem az előszobát, a lépcsőházat. Végre a konyhaszekrényben megtaláltam két lapot.

Egészen össze voltak gyűrve és teli zsirfolttal. Az egyiket pedig félig elmosódott kuszba betűkkel ez volt írva:

„Az ördög pilulái készitési módja. Tégy egy lásbosba 3 kanál mézet, 50 finomra tört dió belét, egy citrom reszelt héját, egy fél narancs, levével együtt, 1 kávékanálnyi tört fahéjat s egy evőkanálnyi rumot. Akkor tedd tűzre és folytonos kavarással hagyj fél óráig főzni. Majd ha megsült, formáld belőle mogyorónagyságu golyókat és hengerítsd reszelt

csokoládéba. Így elkészitetten nagyszertűen fog izleni.“

A másikon pedig:

„Heti fehérneműim. Nappali ing 2, hálóing 1, b ó 2, harisnya 2 pár, korzett 1, szoknya 2, kötény 4.“

Csak hogy a harmadik lapot már nem találhattam sehol se.

Tudják már kérem, miért nem lehettem mindezideig hirneves író?

Nem dolgozhatok. Gondolataim széjjel-szállingóznak, ha valaki a mellékszobában nevet, füttyöl, tánczol vagy énekel.

Annuska, szállásadónom leánya, pedig egész nap csak ezeket cselekszi. A leányka különben csak tizennégy éves, mosolygó szemü rakoncátlan szöke kobold, a kinek az incselkedés éltető eleme.

Igy aztán naponta hiányzik valami az íróasztalomról. Könyvet, írószert, legtöbbszörre pedig kézirataimat nem lelem.

Már több ízben rajtakaptam, midőn szivarkáimat a padláslépcsőn túlva szívta és likörömet itta. Mikor pedig magaviseletének nőietlenségét ezért komoly szavakban szemére vetettem, még el sem pirult; avagy ha véletlenül megleltem egyik-másik kéziratomat és azt fitos orrocskája alá tar-

összeköttetésbe kell hozni a hatóságot a néppel és intézkedési jogot adni a helyszínén azoknak, kik legjobban ismerik a viszonyokat és a személyeket s haladéktalanul rendelkezhetnének, — természetesen a törvény korlátai között. A közgazgatásnak a községek szerint való decentralizációja sokkal hatásosabbá tenné az államot és elejét venné sok tévedésnek és zaklatásnak. De a mostani rendszer mellett a jegyző végez ugyan mindent, de egyáltalán nem joghatóság; tulajdonképpen nem más, mint a főszolgabíró és a szolgabíró közege. Egész existenciája ezek kényétől függ, mert a jegyzőnek semmi joga nincs, sőt fegyelmi törvény sem védi őt, ha ellene fegyelmi vizsgálatot indítanak.

UJDONSÁGOK.

Hymen. Városunk adónyilvántartója, Lupu Traján, jegyet váltott Orsován Vior Alexandra kisasszonnyal, Vior István köztisztviselőtől álló takarékpénztári könyvelő bájos leányával. Üdvözljük!

Krassó-Szörénymegye közgyűlése. Krassó-Szörény vármegye törvényhatósági bizottsága Litsék alispán elnökleite alatt csütörtökön tartotta évnegyedesközgyűlését, mely alkalommal Bre dicean ügyvéd a románok nevében panaszt emelt, hogy a községi jegyzőkönyvek nem román, hanem magyar nyelven vezetettek, továbbá, hogy a délkeleti vasút felirásai és táblái nem tartalmazzak román szöveget, végül, hogy Krassó-Szörénymegyében oly orvosokat alkalmaznak, a kik nem tudnak románul. Litsék alispán válaszában kijelentette, hogy valamint egész Magyarországon, úgy e megyében is a törvény értelmében történik minden és kiváltságokat nem lehet létesíteni. A gyűlés még elhatározta, hogy a vármegye volt főispánjának, Jaka bffy Imre államtitkárnak nagy érdemeit jegyzőkönyvileg megörökíti. Végül kimondotta a közgyűlés, hogy új főispánunk beiktatása f. évi október hó 27-én tartandó rendkívüli közgyűlésen lesz. A fogadtatás részleteit a

tottam, kiölté rózsás nyelvecskéjét s becsapva maga után az ajtót, faképnél hagyott.

Határozottan meg vagyok győződve, hogy ilyenkor azt gondolta magában: . . .

De minek is bosszantanám magam!

II.

Fölmondottam.

Szállásadónőmet ez nagyon meglepte. Kérdezte az okát. Kérlelt. Végre már faggatott is, hogy mondanám meg az igazat. S hogy hasztalan volt minden türes-tagadás, bevallottam a ténytet.

Behívatta tehát Annuskát s nekem újból elő kellett adnom panaszaimat, mely vádakkal szemben Annuska mindent konokul tagadott, sőt annyira elvetemedett, hogy édes anyja háta mögött, nekem hosszú orrt mutatott.

Nyolcz nap óta — a mi engem illet — már itt a földön szenvedem át a pokol minden kínjait, mert hogy Annuska most kimerithetetlen újabb s újabb bosszantási módok kieszelésében.

Estvenkint, midőn hazatérve felnyitom szobám ajtaját, dörömbölve esik reám a hosszúszerű partviseh, czilinderemet sodorva

vármegyei alispán elnökleite alatt egy szűkebb körű bizottság fogja megállapítani.

Havi közgyűlés. E hó 14-én tartotta Krassó-Szörény vármegye közigazgatási bizottsága rendes havi ülését.

Szerenád a főispánnak. A lugosi dal- és zeneegylet a minap tartott ülésén elhatározta, hogy Pogány Károly főispánunk beiktatása alkalmával aznap este tiszteletére szerenád rendez.

A vajda-hunyadi mandátum. A vajda-hunyadi választókerület polgáraiból alakult küldöttség Benedikty József vezetése alatt a napokban felkereste báró Szentkereszthy Györgyöt, Hunyadmegye főispánját, hogy őt Pogány Károly főispánunk távoztával a képviselőjelöltség elfogadására felkérje. Szentkereszthy főispán elfogadta a jelöltséget.

Tűz. Folyó hó 11-én este 7 óra tájt az Athanaszjevics-utca 6-dik házában alatt óriási tűz ütött ki, melynek a szomszédház tetője is martalékává lön. Tehetetlen tűzoltóink miatt akár az egész város is elpusztulhatott volna a nagy viharban. Egyedül a véletlennek köszönhetjük, hogy sok száz polgartársunk ez alkalommal koldusbotra nem jutott.

Közkórházunk mizériája. Pár nappal ezelőtt éjjel a lugosi városi közkórházból egy Weigang nevű elmebeteg szülész nő a kórháznak a Kossuth-utca felől levő rozoga kerítésén át a Hazai-téle ház udvarára menekült, a hol az egész éjszakát, a lakóknak nem kis ijedelmére, azzal töltötte, hogy az udvaron, majd a ház padlásán és a háznak a kapu felé szolgáló nyitott folyosóján fel és alá szaladgálva, a kimenetelt kereste. Végre a háziúr a nagy zajra a hajnali órákban figyelmessé lett s az udvaron teljesen átfázott szerencsétlen beteget, azon kérelmére, hogy engedné ki őt gyermekeihez, a kellemetlen éjjeli vendég előt felnyitotta az ajtót, ki is azon, a reggeli dermesztő hidegben, csupán egy törölközővel átkötött nyakkal, ingben, örült sebességgel az utcára rohant s a munkára menő ácsok és kömüvesek s más véletlen szemlélők nagy ámulata mellett, kiabálva gyermekeihez menekült. — Ez már a 12-ik eset, hogy Lugos város közkórházából az elmebetegek ily éjjeli s a szomszédlakókra kevésbé kellemes, sőt egy vézedelmes örültszemből könnyen vezetéssé válható kirándulásokat tesznek. Miért is felhívjuk városatyáink figyelmét, hogy ha már egyszer a hórház — elég helytele-

le fejemről. S a mi leginkább bosszant, lámpám petroleum helyett „Krondorfi“-val megtöltve, a „Krondorfi“-palackok pedig — szappanlével.

A kályhamba is egy idő óta kizárólag kézirataimmal gyujtanak be.

Valahányszor pedig kérdőre vonom ezért Annuskát, mindannyiszor becstületszavára fogadja, hogy szívből örvendene azon, ha már kitakarodnék a házukból.

III.

A hordár már elszállította a kevés holmimat, melylyel egy agglagény rendelkezhetik.

Magam is siettem már távozni, de előbb — már csak illemből is — betértem szállásadónőmhöz, hogy lakásom kulesát átadjam, s hogy tőle búcsút vegyek.

Minden harag és gyűlölet nélkül vá-lunk. Ő megígéri, hogy a beérkezendő leveleimet új lakásomra fogja küldeni, én viszont, hogy a „Családi Lap“-ot, melynek regényeit oly érdeklél olvassa, neki pontosan el fogom hozni.

Azután behívta Annuskát. Hívja egyszer, kétszer, szólítja harmadszor . . .

Már távozni készülök, annélkül, hogy a kicsikének „pá“-t mondjak. De ezt nem

nül — a város kellő közepén van, legalább gondoskodjanak arról, hogy a háznak kerítését képező sövény egy kőfállal helyettesítsék, mert közmondássá fog válni, hogy: Ugy őrizzen meg téged a rosztól a gondviselés, mint a lugosi kórházban az elmebetegeket őrzik.

Mit tesz a sietség. A napokban két romániai hölgy érkezett városunkba s a József-utca 5. számú házában egy özvegyasszonynál vettek ki egy hónapos szobát. A minap, midőn a városba indultak, a szoba mellett levő konyhában megmosták kezüket s gyémántos aranygyűrűiket az ottan levő korpás zsákokra tették. A városban jártak már, midőn észrevették, hogy a gyűrűiket otthon felejtették. Haza siettek tehát, azok keresésére. A házban más lakó nem volt, csak ők és a háziasszony; kérdezték, hogy nem látta-e a gyűrűiket, s a gyanu csakis a háziasszonyra nehezedett, mert azt mondta, hogy a házban idegen nem járt. A hölgyek keresték a korpás zsákon is a gyűrűket, de hasztalan, mire a háziasszony kijelenti, hogy időközben adott a sertéseknek enni, meglehet, hogy a gyűrűket is megették. A helyes nyomra akadva, a kuruzslás minden módját próbálták, hogy a gyűrűket előteremtsék, de a gyűrűk csak tovább utaztak megkezdett utjukon, míglen a Vértés-féle lapdacsok megtették a várva-várt hatást, két gyűrű megkerült, a harmadikra néze folyik a kúra most is. A romániai hölgyek pedig meggyőződhetnek, hogy nem csak a lugosi arckenőcsnek, de a lugosi lapdacsoknak is meg van a hatásuk.

Eljegyzés. Dr. Spitzer Mór nagy-kikindai városi főorvos kedves leányát, Ilka kisasszonyt, eljegyezte Hauser Náthán gimnáziumi tanár.

Uj vasutak megyénkben. A karánsebes-hátszegi vasútra vonatkozó engedélyezési feltételek tárgyalását az érdekelt hatóságok részvételével a napokban tartották meg a kereskedelmi miniszteriumban dr. Schmidt József államtitkár elnökleite alatt. A szóban levő vasút a magyar államvasutak temesvár-orsovai és piski-petrozsényi vonalait fogja egymással összekötni. A kereken 76 kilométer hosszú vasút szabványos szintárvolsággal tervezik, még pedig az Abt-féle fogastrudas felépítmény alkalmazásával. A vonatok óránként 40 km., Felső-Bauczár és Várhely állomások közt pedig 15 km. legnagyobb sebességgel köz-

engedi az anyja. Megakarja ez egyszer mutatni tekintélyét. Kisiet s néhány percz mulva a lánykát kézen fogva tér vissza a szobába.

Föltettem magamban, hogy Annuskával szemben lehetőleg barátságosan viselkedem, mikor ugyanis tudom, hogy őt percz mulva megszabadulok e kis hamis koboldtól.

Kezet nyujtok.

A lányka félénken viszonzza kézszorításomat.

— Nemde kicsike, nem mint ellenségek vállunk? kérdém nevette.

Ő hallgat.

Lehajlok hozzá s dacoskodó szöke fejét kezeim közé fogva — homlokon csókolom. De ekkor egyszerre — még most is, ha arra gondolok, különös érzet fog el — egyszerre csak sirni kezd a csintalan kobold. Minden ok nélkül, csak sir, zokog keservesen . . .

Pedig én barátságos voltam iránta!

Avagy ne tettem volna azt. De hiszen ki tudhatja . . . és azután . . .

Amde minek is bosszantanám magamat!

Georgievits Jenő.

lekedhetnek. A vasut tényleges építési és üzletberendezési költségeit a bizottság 3,800.000 forintban (vagyis kilométerenkint 50.000 forintban) javasolta megállapítani. Az engedélyes köteles az építést két év alatt befejezni. A vasut az átszelt vidék gazdag erdőségeinek kihasználásán kívül a vaskörmelést is emelni fogja. A vasut a petrosényi szenet és a zsilvölgyi bányákat is hozzáférhetővé fogja tenni az Alvidék számára. — A kaláni bánya-társulat Stefansbergről Kavarán-Szákulra és a lugosi szeszfinomító és gőzmalom r. társ. lugosi gyártelepéről a gavsodiai gőzmalomig ipar-vasutat szándékozik építeni.

Uj must a legkedveltebb italok közé tartozik, különösen ha jó édes. Mint mai hirdetési rovatunkban látható, Schatteles Mihály helybeli bortermelő-cég kifogástalan minőségű új mustot hoz forgalomba, mely a legkényesebb követelményeknek is megfelel. Az ár a helyi árakhoz képest igen mérsékelt.

Baleset a Vaskapunál. Orsováról jelentik nekünk: A hajósok előtt sem ismeretlen az u. n. „potya“-utasok; többnyire halász-csolnakok ezek, melyek észrevétlenül odaoldalolgnak nagyobb járóművekhez, hogy ezek által meg nem engedett módon vízfolyás ellenében felvontassák magukat. Szerdán néhány szerb halász keservesen meglakolt a visszaélésért. Ott rejtőzködtek a „Tisza“ hajó kerékszekrénye alatt, s sejteltük sem volt arról, hogy a hajó indulásra készen áll. Hergés József kapitány kiadta a parancsot, a gép mozgásba jött. Ekkor velőtrázó sikoltás hangzott fel. A kerék vaslapátjai ketté törte a csolnakot és egy benne ülő asszonynak alsó testét leszakította. A szerencsétlen asszony holtan esett a vízbe, férjének czombja törött és a harmadik utas, egy szolga, szintén súlyosan megsebesült. Csak a kapitány lélekjelenlétének köszönhető, hogy a két súlyosan sebesültet a hullámokból kiszabadították és a holttestet kihálázhatták.

Püspökből archimandrita. Petrovics Geraszimot néhány év előtt budai szerb püspökké választották. De nem bírta türellemmel bevárni megválasztásának legfelső megerősítését, hanem Linder György volt országgyűlési képviselőhöz fordult, azon kérelemmel, hogy megerősítését a vallás- és közoktatásügyi miniszter útján sürgesse és átadott Lindernek 5000 forintot. Miután Lindernek ezen közbenjárása kiderült, kellemetlen következményei lettek az ügynek. Petrovics elvesztette a budai püspökséget és felettes hatóságok parancsára a szekesői zárdába vonult. Hosszu vezeklés után ki-nevezték Karlóczára theologiai tanárnak, de itt sem volt sokáig maradása, nyugdíjba ment. Néhány évet Zomborban töltött, míg most Zmejjanovits Gábor verseczi püspök bírta, hogy fogadja el a vojloviczai zárdában az archimandrita-állást. Petrovics a napokban bevonul a zárdába, mely bájos fekvésénél fogva Zmejjanovits püspöknek is kedves tartózkodási helye.

Csalódás. A kapitány ur: „Hallja maga őrmester ez a Szélcapi haszontalan egy ficzkó. Már régebben nyolcz napi „dunkli“-ra ítélt, de folytonosan maródi és a kórházban ténfereg. Tegnap aztán meglátom a gazembert az utcán lődörögni. Megállj ficzkó, gondolom magamban, ez egyszer nem menekülsz! Odakiáltom, hogy „Szélcapi! Szélcapi!“ De mintha nem is hallaná, vissza sem nézett. Bosszankodva rohanok utána és képzelje azt az arczatlanságot, — nem is ő volt! . . .

Beszélő bogarak. Bogarakat szoktak összebeszélni, de beszélő bogarakat csak egy szerencsétlen lélek képzelhet magának. Zsebelyről tegnap egy ilyen szerencsétlen

leket hoztak a temesvári bórház megfigyelő osztályába. Untersinger József a neve, a ki huszonöt évig Hoffmann zsebelyi birtokos bognára volt. Most megtévelyodott, a sok alkoholtól. Az a gondolat gyötri, hogy bogarakkal van teli a teste, a melyek beszélnek.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

Uj művek. Most látott napvilágot a Franklin-társulat kiadásában „Nansen utazása lábszánkón Gröndlandon keresztül“ című mű, mely ismerteti Nansen 1888. év nyarán tett utazását, ki is ez alkalommal lábszánkón bejárta Gröndland belső, eddig még ismeretlen részeit. A mű szerzője érdekesen írja le Gröndland hegy- és vízrajzi viszonyait, lakosainak szokásait, úgy hogy ez ismeretterjesztő adataival méltán az ifjuság kedvelt művei közé fog sorakozhatni. E mű 96 oldallal, 30 szép képpel jelent meg. Szerzője Szívós Béla. Ára 20 kr. — Ugyancsak a Franklin-társulat kiadásában jelent meg „Sertéstenyésztés“ című könyv. Szerzője Deli Matyás, ki 30 évig a híres nagy Hortobágyon volt állatorvos. Szerző 47 fejezetben ismerteti a sertés életét malaczkorától a hizási korszakig, a sertések különböző fajait, az egyes évszakokban való tenyésztést. A kolbászkészítés titkát is megmagyarázza. A 116 oldalra terjedő műnek ára 1 korona. Kapható mind a két mű Lugoson, Nemes Kálmán (ezelőtt Zunft) könyvkereskedőnél. Posta útján is megrendelhetők.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

A lugosi „Maison Rouge“. A lugosi „Südungarn“ című lap „Pillantás a kuliszak mögé“ címmel tavaly tárczát közölt, a mely egyíteni uriház erkölcselen üzemelt tárgyalta, a hol a férj a családhoz járó urilányoknak tett szerelmi ajánlatot, neje szívesen fogadta a tisztelt udvarlását, sógorját pedig szerelmeseik találkozását segítette elő. A cikk a házat Maison Rougenak mondta. A tárcza tárgyát az egész város rögtön Christomanos családjára vonatkoztatta. Mint szerzője Jarina Antal szerepelt; ki ellen e miatt a nevezett család sajtópörtöt indított. A temesvári esküdtszék előtt folyt le a sajtótárgyalás, a melynek során kisért, hogy nem is Jarina, hanem Bésán Kornél dr. közjegyzőhelyettes szerzője a tárczának. Az esküdtek ennél fogva, bár a cikknek sértő voltát elismerték, Jarinayt nem vétkezőnek nyilvánították, mire a sajtóbírószék fölmentő ítéletet hozott s a panaszosokat ötszáz forint perkölségben marasztalta. A panaszosok az ítélet ellen semmisségi panaszt adtak be, a melyet a kir. kuria — mint fővárosi tudósítónk írja — szerdai ülésén elvetett.

Felelős szerkesztő: Pálfi Zoltán.

NYILT-TÉR.

E rovatban közöltekért a szerkesztőség nem vállal felelősséget.

Jegyzőkönyv.

Fölvétetett Lugoson 1898. október hó 13-án d. e. 12 órakor alulirottak mint Kiis Ödön áll. iskolai tanító úr megbízottjai által.

Tárgy:

Kiis Ödön úr által megbízattunk, hogy 1898. október hó 13-án délelőtt 8-10 óra közt jelenjünk meg az ellenfél Herkovic Miksa barrai aljegyző által megjelölt „Strasser“-kávéházban s kérjünk tőle férfias magyarázatot az „Amigo“-kávéházban el-

követett teljesen indokolatlan, inzultáló föllépéseért és sértő kifejezéseért.

Mi a sértő fél által megjelölt helyen és időben megjelentünk, — de ottan se Herkovic Miksa aljegyző se megbízottjai nem jelentek meg a meghatározott helyen és időben — mi megbízó felünk rehabilitált eljárását ez irányban és saját személyes megbízatásunkat bevezett ténynek tekintjük.

Lugos, 1898. évi október hó 13-án.

Nagy Béla
Vadnay Péter
mint Kiis Ödön megbízottjai.

S.		M.
Legolcsóbb árak.		
I-ső rendű		
szőlő-		
must-ot		
ajánl nagyban		
Schatteles Mihály Lugos.		
Szilvórium-, bor-, sör-eladás hordók és palackokban.		

6109. szám tkvi 1898.

Árverési hirdetmény.

A lugosi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Cserogai György zsenai lakos végrehajtónak, Barsa Péter zsenai lakos végrehajtást szenvedő elleni 135 frt tőke, ennek az 1888. évi november hó 17-ik napjától számítandó 6% kamatai 12 frt 45 kr. per- és végrehajtási költségek követelése és ennek 10 frt 30 krban megállapított árverés-kéresi, valamint még felmerülő költségek behajtása végett Barsa Péter végrehajtást szenvedő a lugosi kir. törvényszék telekkönyvi hatósága területéhez tartozó zsenai 35. sz. tjkvben A. I. 1-5 r. sz. a. ingatlanokból illető jutaléka 265 frt 70 kr.; továbbá a zsenai 55. sz. tjkvben A. II. 1., 4., 6., 8. r. sz. a. ingatlanokból megillető jutalék az 1881. évi 60. t.-cz. 156. § a) pontja alapján Bozsa szül. Csongár Talia birtoktárs tulajdonjuttaléka is egészben és külön az egyidejűleg kibocsajtott árverési feltételekben részletezett 382 frt kikialtási árban az 1898. évi december hó 12-ik napján d. e. 10 órakor Zsena községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet igérőnek, szükesség esetén a kikialtási áron alul is, el fogja adatni.

Árverelni kívánók tartoznak bánatpénzül az ingatlanok kikialtási árának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az annak előzetes birói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Vevő köteles a vételár 1/3-ad részét az árverés napjától számítandó 30 nap, a második 1/3-ad részét ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt és a harmadik 1/3-ad részét az árverés napjától számítandó 90 nap alatt és az árverés napjától járó 5% kamataival szabályszerű letéti kérvény mellett a lugosi kir. adóhivatal mint birói letéti pénztárhoz befizetni.

A megállapított árverési feltételek a hivatalos órak alatt a telekkönyvi hatóságnál ugyszintén Zsena község előljáróságnál vagy a birói kiküldötténel megtekinthetők.

A kir. trvszék mint telekkvi hatóság.
Jákó kir. trvszéki bíró.

Ester József
borbély- és fodrász-üzlete
N.-Lugos, Széchenyi-utczában.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség baces tudomására hozni, hogy f. hó 12-én a Petza-féle házban, a Strasser-féle kávéház mellett, nagyvárosi modor után berendezett

borbély- és fodrásztermet

nyitottam.

Támaszkodva korábbi működésemre, remélem, hogy a leggyorsabb és legfigyelmesebb kiszolgálás biztosíték lesz arra nézve, hogy a tisztelt közönség pártfogását kiérdemeljem.

Bátor vagyok a nagyérdemű közönség figyelmét különösen felhívni francia és angol hajvágási módszeremre.

Tisztelettel

Ester József.

Özv. Rusch Klára
szijgyártó-üzlete
LUGOS, Széchenyi-utca.

Gazdag választéku raktár

lószerszámokban
a legfinomabb minőségben.

Lópokrócok, Juckerek, ostorok, botok, nyergelő szijak stb.

Továbbá különféle minőségű
szijak

hölgyek és urak részére.

Ostorok, szijak
nagyban és kicsinyben adatkak el.

Kutyáknak szükségeltető
pórázok, nyakravalók
szájkosarak, ostorok.

Javítások azonnal és olcsón
eszközöltetnek.

Nemes Kálmán
könyv-, zenemű- és papirkereskedő LUGOSON
(ezelőtt Zunft Antal)

ajánlja választékos készletét könyv- és zeneirodalmi újdonságokban. Mindennemű tankönyvek, ifjúsági iratok, regények, általános érdekű művekben, nemkülönben író- és rajzszerkesztésben.

Előfizetések elfogadtatnak az összes hazai és külföldi folyóiratokra.

Megrendeléseket postán is szívesen fogad és pontosan elintézi — Az olvasó közönség részére egy csaknem 2000 kötetből álló kölcsönkönyvtár áll rendelkezésre.

Minél számosabb megrendelésért esedez

a cég.

Schimmerling Ignác, Lugos

Temespart, Vértes-fele palotában.

A legszolidabb és legjobb bevásárlási forrása mindennemű divatos

bútoroknak

a dűsan felszerelt bútortelepén.

Feltűnő olcsóság!

A leggazdagabb raktára mindennemű bútorok, a legegyszerűbbtől a legfinomabbig barock-, renaissance-, angol- és ó-német-stylben, valamint mindenféle vasbútoroknak.

Kárpitos és diszitő-munkák

igen izléses és olcsó áron készíttetnek.

Gyártmányaim jószágáról minden vevő a legcsekélyebb tárgynál is meggyőződhetik.

12-2

Schimmerling Ignác

bútorkereskedő, diszitő és kárpitos LUGOSON a főgymnasium mellett, Vértes-fele palotában.

BUTOR-RAKTÁR

Deutsch Izidor és fia
LUGOS, Izabella-tér, Palik-Ucsevny-féle házban.

A legegyszerűbb és legfinomabb bútorok rendkívüli választékban raktáron tartatnak.

Olcsó árak.

Kitűnő kiszolgálás.

Mindennemű lakások a legolcsóbb áron kényelmes, szép és jó bútorokkal berendeztetnek.

Pontos és lelkiismeretes kiszolgálásról kezeskedik 40 év óta fennálló cégünk.

Traunfellner Károly könyvnyomdája Lugoson.